

GLE DAMO • Sezono, posvečeno duševnemu zdravju, je v **SNG Nova Gorica** odprla predstava *Čriček in temačni občutek*

Potrtoost udomači, jezo odpihni

“Spoštovani čriček, iskrene čestitke za to, da vam je uspelo postati potrt!” krt in deževnik prepevata v predstavi *Čriček in temačni občutek*, ki je odprla novo sezono **Slovenskega narodnega gledališča Nova Gorica**. Tako lirična kakor humorna priredba knjižne uspešnice bo na velikem odru spet na ogled drevi in jutri.

• ANDRAŽ GOMBAČ

Nizozemec **Toon Tellegen**, ki bo čez dober mesec dopolnil 80 let, je slovenskim bralcem dobro znan, tudi obiskal nas je že. Svetovni literarni zvezdnik s preprostimi in obnem tehtnimi zgodbami nagovarja majhne in velike otroke, igrivo se zna približati marsikomu, kot zdravnik splošne medicine z izkušnjami iz več psihiatričnih klinik še predobro ve, da je vsakdo tako ali drugače “čuden”. Vsi imamo “nekaj”, s čimer se je dobro naučiti živeti - z dvomi, s strahovi, tesnobo, z neizpoljenostjo, depresijo, obsesivno-kompulzivno motnjo ...

Režiserka **Ivana Djilas** in umetniški vodja **novogoriškega gledališča Marko Bratuš** v vlogi dramaturga sta segla po treh njegovih knjigah, dosegljivih v slovenščini - v prevodu **Staše Pavlovič** smo pri Mladinski knjigi pred štirimi leti dobili kratki roman *Čriček in temačni občutek*, lani pa še *Ježa in samotni občutek*, obe knjigi je izvrstno ilustrirala **Ana Zavadlav** iz Solkana, Tellegenova poezija pa je že pred devetimi leti pod naslovom *Brodščice* pri Beletrini

izšla v prevodu **Mateje Seliškar Kenda**.

S koronsko izolacijo, osamljenostjo je uglašeno že prizorišče. Scenografinja **Sara Slivnik** je dogajanje postavila v zgradbo z več prostori, nekakšnimi razmejenimi kletkami, v katere kuka voajerski gledalec; tovrstna rešitev se je obnesla že v *Skrivnih strahovih na javnih krajih*, predstavi s prizori iz življenj šestih posameznikov, ki jo je na isti oder pred trinajstimi leti postavila ista režiserka.

Tokrat so v središču posebljene živali, ki jih prikupno, duhovito, ravno prav prisimknjeno, ne preveč karikirano, tudi s prepevanjem, upodobi osmerica igralcev in glasbenikov. Čriček (**Matija Rupel**) nekega sončnega jutra v glavi, polni zataknenih misli in dvakrat težji kot običajno, začuti zoprno, moteče velik občutek. Na pomoč mu priskoči soseda veвериčka (**Urška Taufer**) - posrečeno je njeno potiskanje pisma temačnemu občutku v glavo, pa vlečenje tega zoprnega vsiljivca iz glave skozi drugo uho. Tu so še

jež (**Žiga Saksida**), ki osamljenost jemlje kot bodice, kot del sebe, po potrebi služi tudi kot pripovedovalec te štorije, kresnička (**Patrizia Jurinčič Finžgar**) prepeva, da se ni vredno ubadati z jezo, ki je le “prah, prahec” ... Vsako živalsko vrsto zastopa samo en predstavnik, vse so enako velike, nobene ne določa spol, v tej družbi ni ne seksa ne smrti - čeprav slednjo sluti mravljiniec (**Andrej Zalesjak**). Podobno posamezne živali kostumografinja **Jelena Proković** subtilno nakaže zlasti z barvo obleke. Pri bušk prepólnem slonu (**Ana Facchini**), ki vztrajno pleza na drevo, četudi zmeraj pade z njega, se obnese tudi ohlapna bela srajca s kravato kot rilcem.

Predstavo so soustvarili še koreografinja **Maša Kagao Knez**, oblikovalka videa **Vesna Krebs** in drugi, še posebej pa glasbeniki. Bistroumne nesmisle niza in vzdušje - bodisi turobno bodisi živahno - krepí dvojec s songi, ki jih je prispeval **Boštjan Gombač**: za pianinom **Joži Šalej** upodobi prepevajočega krta, **Murat** pa kot deževnik postreže s široko paletu zvokov in z zlovešče zamolklimi glasovi ponazori tudi temačni občutek, zakopan v globini čričkove glave. Krt in deževnik sta najnižje, tako in drugače - pod zemljo si želita, da bi bila vsaj potrta. Bolje to kot nič! •

FOTO: PETER UHAN

S koronsko izolacijo, osamljenostjo je uglašeno že prizorišče - blok s stanovanji, nekakšnimi kletkami.